

Sygnatura akt IV Ka 528/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 sierpnia 2013 roku

Sąd Okręgowy w Świdnicy w IV Wydziale Karnym Odwoławczym w składzie:

Przewodniczący :	SSO Ewa Rusin (spr.)
Sędziowie :	SO Adam Pietrzak SO Tomasz Białek
Protokolant :	Aneta Pawlicka

przy udziale Barbary Chodorowskiej Prokuratora Prokuratury Okręgowej,

po rozpoznaniu w dniu 14 sierpnia 2013 roku

sprawy **J. T.**

oskarżonego z art. 178 a § 1 k.k.

na skutek apelacji wniesionej przez oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w Ząbkowicach Śląskich

z dnia 28 maja 2013 roku, sygnatura akt II K 692/12

I. utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok;

II. zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe związane z postępowaniem odwoławczym w tym wymierza 120 złotych opłaty za to postępowanie.

Sygnatura akt IV Ka 528/13

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Ząbkowicach Śląskich wyrokiem z dnia 28 maja 2013 roku sygn. akt II K 692/12:

I. oskarżonego J. T. uznał za winnego tego, że : w dniu 18 sierpnia 2012 roku na drodze nr (...)P.– B.woj. (...), znajdując się w stanie nietrzeźwości, około 4,15 promila alkoholu w organizmie prowadził w ruchu lądowym samochód osobowy marki F. (...)nr rej., (...), to jest popełnienia występku z art. 178a § 1 kk, za który na podstawie art. 178a § 1 kk wymierzył mu karę 5 miesięcy pozbawienia wolności,

II. na podstawie art. 69 § 1 i § 2 kk i art. 70 § 1 pkt 1 kk wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności warunkowo oskarżonemu zawiesił na okres próby lat 2,

III. na podstawie art. 42 § 2 kk i art. 43 § 3 kk orzekł wobec oskarżonego środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 2 lat zobowiązując do zwrotu dokumentu uprawniającego do kierowania pojazdami,

IV. na podstawie art. 49 § 23 kk orzekł wobec oskarżonego świadczenie pieniężne w kwocie 500,00 złotych na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym i Pomocy Postpenitencjarnej,

V. zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe wymierzając opłatę 120,00 złotych.

Z wyrokiem tym w całości nie pogodził się oskarżony, wnosząc apelację tzw. własną.

Apelujący zarzucił zaskarżonemu wyrokowi oparcie o błędne ustalenia faktyczne, mające wpływ na treść wyroku przez uznanie sprawstwa i zawinienia oskarżonego, podczas gdy w chwili kolizji pojazd oskarżonego miała prowadzić inna, bliżej nie ustalona osoba, która zbiegła z miejsca zdarzenia, pozostawiając oskarżonego w pojeździe, który był wtedy w stanie bardzo dużego upojenia alkoholowego i odzyskał świadomość dopiero w szpitalu, ponadto oskarżony jest pewien, że pomimo uzależnienia od alkoholu nie ma skłonności do siadania za kierownicą pojazdów mechanicznych.

Jak należy wnioskować, apelujący domagał się zmiany wyroku i uniewinnienia go od przypisanego mu czynu.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja jest bezzasadna.

Przeciwnie do zawartych w niej twierdzeń zaskarżony wyrok poprzedziło prawidłowe postępowanie dowodowe, którego wyniki – przedstawione w obszernych pisemnych motywach wyroku - nie mogą być skutecznie zakwestionowane. Ocena materiału dowodowego jest wszechstronna, swobodna i poczyniona zgodnie z regułami logicznego rozumowania, spełnia zatem kryteria art. 7 kpk. Ocenie tej apelujący przeciwstawia jedynie swe przemyślenia iż nie mógł popełnić przypisanego mu występku prowadzenia pojazdu w stanie nietrzeźwości oraz dywagacje bez jakiegokolwiek poparcia w dowodach, iż na miejsce zatrzymania go przez policję jego pojazd musiał prowadzić bliżej nieokreślony sprawca, który zbiegł, bo on sam pojazd w stanie nietrzeźwości nie prowadzi. Tego rodzaju argumenty wynikają z niezrozumienia treści zaskarżonego wyroku i jego pisemnych motywów. Wszak Sąd I instancji wskazał brak dowodów pozwalających dokonać ustalenie w jaki sposób i w jakich okolicznościach i porze oskarżony J. T. znalazł się na drodze nr (...) pomiędzy miejscowościami P.– B. i brak dowodów, które wskazywałyby na okoliczności uszkodzenia pojazdu oskarżonego. Słusznie także skonstatował Sąd I instancji, analizując zeznania świadków J. K., K. K., J. K.(1), B. W., M. C. i Z. B., iż to oskarżony po odjeździe J. K. podjął próbę zawrócenia i dalszej jazdy samochodem, ale zatrzymał pojazd w położeniu opisanym przez pozostałych świadków (k. 9 motywów). Zachowanie to słusznie zakwalifikowano jako wypełniające znamiona występków z art. 178a § 1 kk, co wynika z jednoznacznego ustalenia stopnia nietrzeźwości oskarżonego na 4,15 promila alkoholu w organizmie.

Zawarte w apelacji twierdzenia o złym stanie technicznym samochodu i niemożliwości jego uruchomienia przez oskarżonego nie mogą w ustalonych okolicznościach faktycznych wyroku być zweryfikowane, skoro na miejscu zatrzymania oskarżonego nie dokonano oględzin pojazdu zaś oskarżony bezpośrednio po zdarzeniu pojazd sprzedał.

Skoro ponadto Sąd I instancji wymierzył oskarżonemu karę 5 – ciu miesięcy pozbawienia wolności, zatem w dolnych ustawowych granicach i jej wykonanie warunkowo zawiesił na najkrótszy możliwy okres próby lat 2 – ch, to nie występują jakiegokolwiek uzasadnione podstawy do obniżenia oskarżonemu kary. Tak samo należy ocenić wymiar orzeczonych środków karnych, zwłaszcza zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych (pkt III) dyspozycji wyroku, z tym jednak zastrzeżeniem, iż gdyby wniesiono apelację na niekorzyść oskarżonego, to wymiar zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych wypadłoby podwyższyć, a to wobec wyjątkowo wysokiego stężenia alkoholu (4,15 ‰)

O kosztach sądowych postępowania odwoławczego orzeczono na podstawie art. 636 § 1 kpk i art. 627 kpk oraz art. 2 ust 1 pkt 2) ustawy o opłatach w sprawach karnych, obciążając nimi oskarżonego wobec przegrania apelacji.